

Tisdagen den 23 november 2010

25. Europaparlamentet framhäver det arbete som den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens utskott för sociala frågor och miljö har genomfört i samband med sin rapport om barnarbete samt utskottets avsikt att genomföra analyser av och debatter om miljön och de sociala förhållandena i AVS-länderna.

26. Europaparlamentet välkomnar även de rapporter och resolutioner om klimatförändringar som antogs 2009 och som gjorde det möjligt för den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen att framföra sina åsikter vid toppmötet i Köpenhamn.

27. Europaparlamentet välkomnar att icke-statliga aktörer i allt större utsträckning deltar i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens sammanträden, t.ex. vid debatten inför antagandet av den tidigare nämnda Port Moresby-förklaringen om den rådande internationella krisen och de ekonomiska parternas rapport om de ekonomiska partnerskapsavtalen vid församlingens sammanträde i Ljubljana.

28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, AVS-rådet, den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens presidium samt regeringarna och parlamenten i Tjeckien och Angola.

Civillrättsliga, handelsrättsliga, familjerättsliga och internationella privaträttsliga aspekter av handlingsplanen för att genomföra Stockholmsprogrammet

P7_TA(2010)0426

Europaparlamentets resolution av den 23 november 2010 om civillrättsliga, handelsrättsliga, familjerättsliga och internationella privaträttsliga aspekter av handlingsplanen för att genomföra Stockholmsprogrammet (2010/2080(INI))

(2012/C 99 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 67 och 81 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 juni 2009 med titeln "Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i allmänhetens tjänst" (KOM(2009)0262), i vilket kommissionen redogör för sina prioriteringar för området med frihet, säkerhet och rättvisa för 2010–2014, kommissionens utvärdering av Haagprogrammet och handlingsplanen (KOM(2009)0263) och den därtill hörande resultattavlan för genomförande (SEK(2009)0765) samt bidrag från de nationella parlamenten, det civila samhället och EU-byråer och EU-organ,
- med beaktande av dokumentet från rådets ordförandeskap av den 2 december 2009 med titeln "Stockholmsprogrammet – Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd" (17024/09),
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2009 om Stockholmsprogrammet ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 april 2010 med titeln "Handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet" (KOM(2010)0171),
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om rättslig utbildning – Stockholmsprogrammet ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 12.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0242.

Tisdagen den 23 november 2010

- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0252/2010), och av följande skäl:
  - A. Området med frihet, säkerhet och rättvisa är ett gemensamt ansvarsområde för unionen och medlemsstaterna.
  - B. I artikel 67 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt betonas respekten för de olika rättssystemen och rättsliga traditionerna i medlemsstaterna samt tillgången till rättsväsendet, som ska underlättas, särskilt genom principen om ömsesidigt erkännande. Detta förutsätter ömsesidigt förtroende, som i sin tur förutsätter en ökad förståelse för de olika rättsliga traditionerna och metoderna.
  - C. Sedan unionen gavs behörighet i fråga om rättsliga och inrikes frågor och området med frihet, säkerhet och rättvisa därefter skapades har mycket stora framsteg gjorts på det civilrättsliga området, baserat på olika internationella – mellanstatliga – privaträttsliga konventioner och även genom en utvidgning av dessa. Kommissionen föreslår nu en väldigt ambitiös plan som svar på ett stort antal av de krav som parlamentet framfört under senare tid.
  - D. Mot bakgrund av denna ambitiösa plan och de enorma framgångar som EU redan har haft på detta område är det hög tid att ta ett steg tillbaka och fundera över vad vi gör på det civilrättsliga området, främst i syfte att inta en mer strategisk och mindre splittrad hållning som bygger på medborgarnas och företagens verkliga behov när de utövar sina rättigheter och friheter på den inre marknaden, och under beaktande av svårigheterna att lagstifta på ett gemensamt ansvarsområde där det sällan kan bli aktuellt med harmoniseringsåtgärder och där överlappningar bör undvikas och det därför finns ett behov av att respektera väldigt olika lagstiftningsramar och författningstraditioner och göra dem förenliga med varandra, men även i syfte att göra sig en föreställning om unionens strategi på detta område för att bättre kunna förstå vad vi försöker att uppnå och hur man på bästa sätt kan ta itu med de problem som måste hanteras, som en del av en övergripande plan. I första hand är det nödvändigt att säkra att de åtgärder som redan har vidtagits fungerar och befästa de framsteg som redan har gjorts.
  - E. Om vi ser tillbaka på vad som har uppnåtts inom ramen för området med frihet, säkerhet och rättvisa kan vi konstatera att i första hand harmoniseringen av internationella privaträttsliga bestämmelser har gått framåt i snabb takt. Internationell privaträtt är det främsta verktyget för att uppnå ömsesidigt erkännande av och respekt för varandras rättssystem, och klausuler om grunderna för rättsordningen (ordre public) utgör det sista skyddet för nationella författningsrättsliga bestämmelser.
  - F. Vidare finns det fall av harmonisering eller tillnärmning som lämpar sig för vissa områden där en standardisering är önskvärd, om inte nödvändig, till exempel på konsumentskyddsområdet, men där detta utnyttjas i begränsad utsträckning inom ramen för området med frihet, säkerhet och rättvisa.
  - G. Utarbetandet av en europeisk avtalsrätt kommer att vara en av de viktigaste uppgifterna inom ramen för området med frihet, säkerhet och rättvisa under de kommande åren, och detta arbete kan komma att resultera i en så kallad 28:e civilrättslig ordning som ett alternativ till det traditionella sättet att åstadkomma en harmonisering av lagstiftning på specifika områden.
  - H. Slutligen finns även de självständiga instrumenten och åtgärderna på det processrättsliga området. Åtgärder på dessa områden är på många sätt en förutsättning för att man med framgång ska kunna hantera gränsöverskridande konflikter, med tanke på att medborgare och företag tenderar att stöta på hinder i form av nationell processrätt oavsett i vilken utsträckning en harmonisering av den materiella rätten har åstadkommit.

Tisdagen den 23 november 2010

- I. Förekomsten av olika rättssystem bredvid varandra inom unionen bör ses som en styrka som rättssystem i alla olika delar av världen har låtit sig inspireras av. Skillnader mellan rättssystemen får dock inte utgöra hinder för en fortsatt europeisk rättsutveckling. De tydliga och begreppsmässiga skillnaderna mellan rättssystemen är inte i sig ett problem. Det är dock nödvändigt att ta itu med de negativa rättsliga följderna som dessa skillnader får för medborgarna. Konceptet med rättslig överensstämmelse, eller ett nedifrån och upp-orienterat förhållningssätt till konvergens, bör tillämpas genom främjande av ekonomisk och intellektuell kommunikation mellan de olika rättssystemen. Förmågan att förstå och hantera dessa skillnader mellan våra rättssystem måste bygga på en europeisk rättskultur som tillförs näring inte bara i form av kunskapsutbyte, kommunikation och studier i komparativ rätt, utan även genom en radikal förändring i utformningen av de juridiska utbildningarna på universiteten så att domare kommer att omfattas av utbildnings- och fortbildningsåtgärder, vilket framgår av parlamentets resolution av den 17 juni 2010, inklusive ytterligare insatser för att undanröja språkliga hinder. Även om detta kommer att ta tid, är det nödvändigt att överväga och planera denna utveckling nu.
- J. Under tiden bör en mer omfattande dialog och yrkesmässiga kontakter uppmuntras och främjas på europeisk nivå så att ändringar i undervisning och program kan göras utifrån de behov som finns bland yrkesutövarna och deras kunder och på marknaden som helhet. Kommissionen bör i sitt kommande meddelande om en handlingsplan för europeisk utbildning för alla aktörer i rättsväsendet ta hänsyn till olika traditioner och metoder på undervisningsområdet och också till de olika behov som finns bland yrkesutövare som är verksamma inom olika geografiska områden eller rättsområden, och samtidigt främja utbyte av bästa praxis.
- K. Det är mycket viktigt att inte förbise yrkesutövarna inom rättsväsendet när man bygger upp en europeisk rättskultur. Även om medlemsstaterna och de nationella yrkessammanslutningarna givetvis fortsatt har ansvaret för att fastställa vilken utbildning som är bäst lämpad att täcka advokaters och deras klienters behov i varje medlemsstat i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen, och de nationella yrkessammanslutningarna är bäst lämpade att identifiera dessa behov eftersom de befinner sig närmare yrkesutövarna och den marknad som de är verksamma på, har dessa sammanslutningar en viktig roll att spela på europeisk nivå. Det är även viktigt att involvera och dra nytta av redan befintliga strukturer, särskilt universitet och yrkesorganisationer. När det gäller juridisk utbildning, fortbildning för yrkesutövare och universitetens kursplaner finns det ett behov av en genomgripande översyn. I detta sammanhang är det mycket viktigt att man på allvar funderar över hur unionen på ett ändamålsenligt sätt kan bidra till detta och uppmuntra de behöriga nationella myndigheterna att ta ansvar för ett sådant projekt.
- L. Detta utgör unionens verkliga styrka och samtidigt en utmaning för området med frihet, säkerhet och rättvisa och bör inte uppfattas som oförenligt med utvecklingen av och undervisningen i en verklig europeisk rättskultur.
- M. Beslutsamheten i ingressen till Lissabonfördraget att "lägga grunden till en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken" förutsätter en minskning av den verkliga och upplevda klyftan mellan EU, dess lagstiftning och medborgarna.
- N. Unionslagstiftningen måste vara i medborgarnas tjänst, inte minst på områden som rör familjerätt och civilståndsfrågor.
- O. Kommissionen måste säkerställa att handlingsplanen för Stockholmsprogrammet verkligen återspeglar enskilda individers och företags, och särskilt små och medelstora företags, behov av mer Europa (vad gäller rörlighet, anställningsrättigheter, näringslivets behov och lika möjligheter), och samtidigt främja rättsäkerhet och tillgång till snabb och effektiv rättslig prövning.
- P. I detta sammanhang måste allt mer vikt läggas vid att förenkla rättsapparaten och rättssystemet och skapa tydligare och mer tillgängliga förfaranden, samtidigt som hänsyn tas till behovet av att minska kostnaderna, särskilt i det rådande ekonomiska klimatet.
- Q. I EU:s senaste initiativ om känsliga familjerättsliga frågor med gränsöverskridande följder betonas vikten av partsautonomi. Om tydliga restriktioner saknas, är det fara värt att man bäddar för oacceptabel "forum shopping", dvs. möjligheten att välja jurisdiktion för att få en förmånligare rättslig ställning.
1. Europaparlamentet lyckönskar kommissionen till dess förslag till handlingsplan.

Tisdagen den 23 november 2010

2. Europaparlamentet anser icke desto mindre att det är hög tid att fundera över den framtida utvecklingen inom området med frihet, säkerhet och rättvisa, och uppmanar kommissionen att initiera en ingående diskussion med alla berörda parter, däribland domare och andra yrkesutövare inom rättsväsendet.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omgående, genom en konsekvensanalys i efterhand, analysera de åtgärder som redan har antagits på det civil- och familjerättsliga området, i syfte att bedöma hur effektiva de är och i vilken utsträckning de har lyckats uppfylla sina syften och tillfredsställa enskilda individers, företags och yrkesutövers behov. Parlamentet anser att man samtidigt bör göra en undersökning som inriktar sig särskilt på nationella justitieministerier, aktörer i rättsväsendet, näringslivet och konsumentorganisationer för att bedöma på vilka områden det behövs och är önskvärt med nya åtgärder för det civilrättsliga samarbetet.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samråd med parlamentet vidta åtgärder med anledning av parlamentets resolution av den 17 juni 2010 om juridisk utbildning.
5. Europaparlamentet understryker på nytt behovet av att utnyttja alla till buds stående medel för att främja en europeisk rättskultur, särskilt genom juridisk utbildning och fortbildning.
6. Europaparlamentet anser att de utbytesprogram i Erasmusprogrammets anda som föreslås i handlingsplanen bör utgöra bara ett av många initiativ för vertikal och horisontell kommunikation mellan nationella domstolar och domstolar på EU-nivå. Parlamentet framhåller att det kommer att beställa en studie där man kartlägger de nationella utbildningar och skolor som riktar sig till rättsväsendet i syfte att bland annat fastställa bästa praxis inom denna sektor.
7. Europaparlamentet konstaterar att befintliga inrättningar och nätverk för nationell utbildning bör utgöra den motor som för utvecklingen av en gemensam europeisk rättskultur framåt med tanke på att de vid medlemsstaternas genomförande av unionslagstiftningen befinner sig i främsta leden och att de har direktkontakt med ländernas domstolar och rättsväsende och även en djup förståelse av de olika medlemsstaternas rättskulturer och behov på detta område.
8. Europaparlamentet anser att man skulle kunna börja med att skapa ett regelrätt forum där domare på alla nivåer deltar inom rättsområden som ofta inbegriper gränsöverskridande dispyter, såsom sjö-, handels- och familjerättsliga mål och även mål som rör personskador, för att diskutera en eller flera aktuella domäner som ur ett rättsperspektiv framstår som kontroversiella eller särskilt svåra, i syfte att uppmuntra till diskussion, knyta kontakter, skapa kanaler för kommunikation och samarbete samt uppnå ömsesidighet vad avser såväl förtroende som förståelse. Parlamentet anser att detta skulle kunna ske bland annat med hjälp av universitetens och yrkesutövarnas aktiva deltagande.
9. Europaparlamentet anser att kommissionen bör stödja den givande dialog och kommunikation som förs mellan olika europeiska sammanslutningar för jurister inom Rådet för advokatsamfundet i Europeiska unionen (CCBE). Parlamentet anser att detta skulle kunna ligga till grund för ytterligare gränsöverskridande utbildningsinitiativ för yrkessammanslutningar i partnerskap med andra europeiska aktörer, såsom Europeiska rättsakademien.
10. Europaparlamentet ser positivt på kommissionens generösa finansiering av transnationella juridiska utbildningsprojekt på det civilrättsliga området, men beklagar att denna finansiering är väldigt svår att utnyttja och använda effektivt, vilket huvudsakligen beror på det nuvarande systemets brist på flexibilitet. Parlamentet noterar dessutom problemen med att täcka kostnader som uppstått i samband med medfinansierade utbildningsprogram och att anordnandet av sådana program tvingar yrkesorganisationerna i fråga att binda stora summor under en lång period på grund av de krav som kommissionen fastlagt. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att inta en mer flexibel och innovativ hållning som gör det möjligt för organisationer utan stora kassaflöden att ansöka om att leda utbildningsprogram.
11. Europaparlamentet konstaterar att behandlingen av unionslagstiftningen som ett eget ämne i den juridiska utbildningen och fortbildningen har en marginaliserande verkan. Därför bör kursplanerna för den juridiska utbildningen och fortbildningen genomgående omfatta unionslagstiftningen som en integrerad del i varje större studiemoment. Komparativ rätt bör dessutom göras till en viktig del i universitetens kursplaner.

Tisdagen den 23 november 2010

12. Med tanke på att utbildning och fortbildning primärt ligger inom medlemsstaternas behörighetsområde uppmanar Europaparlamentet kommissionen att i syfte att uppnå målen i fråga inleda en dialog med alla parter som ansvarar för juridisk utbildning. Parlamentet anser även att advokater på lång sikt bör omfattas av krav på grundläggande kunskaper i åtminstone ett annat EU-språk. Detta mål skulle kunna främjas omedelbart genom att öka finansieringen och genom att uppmuntra studenter att delta i Erasmusliknande program som en del av sina juridikstudier.

13. Med tanke på Stockholmsprogrammets ambitiösa mål om att före 2014 erbjuda europeiska utbildningsprogram till hälften av de domare och åklagare och den personal inom rättsväsendet och övriga yrkesutövare som deltar i europeiska samarbeten och begäran om att redan befintliga utbildningsinstitut ska användas för detta syfte, påpekar Europaparlamentet att nätverket med ordförande i EU:s högsta domstolar, nätverket för tillsynsmyndigheter för domstolsväsendet, sammanslutningen av de högsta administrativa domstolarna i EU samt Eurojusticenätverket av europeiska allmänna åklagarmyndigheter, domstolstjänstemän och rättstillämpare har enormt mycket att erbjuda genom att de kan samordna och främja utbildning inom de rättsliga instanserna, liksom ömsesidig förståelse för andra medlemsstaters rättssystem, samt göra det lättare att lösa gränsöverskridande tvister och problem, och parlamentet anser därför att deras insatser måste underlättas och få tillräckliga anslag. Detta måste leda till en fullt finansierad plan för europeisk rättslig utbildning, vilken utarbetas i samarbete med ovan nämnda rättsliga nätverk och undviker onödig överlappning av program och strukturer samt leder till inrättandet av en europeisk domstolsakademi bestående av Europeiska nätverket för rättslig utbildning och Europeiska rättsakademin.

14. Europaparlamentet anser att nationella domare och unionsdomare bör ges möjlighet att uttala sig om de rent tekniska aspekterna av de föreslagna åtgärderna, särskilt i samband med utarbetandet av EU-bestämmelser på framför allt det civil- och familjerättsliga området, för att säkra att framtida lagar kan genomföras och tillämpas så effektivt som möjligt av de nationella domarna. Enligt parlamentet skulle detta även kunna bidra till att skapa ytterligare kontakter mellan domare och därmed nya kommunikationskanaler. Parlamentet välkomnar dessutom synpunkter från nationella domstolar under lagstiftningsförfaranden.

15. Europaparlamentet anser att kommissionen bör prioritera frågan hur man bäst kommer till rätta med de problem som orsakas av processrättsliga skillnader i medlemsstaterna (till exempel vad gäller preskriptionstider och domstolarnas behandling av utländsk lagstiftning). Parlamentet föreslår, med tanke på hur viktig denna aspekt är, att kommissionens rapport om hur det nuvarande EU-systemet fungerar när det gäller gränsöverskridande civilprocessrätt tidigareläggs från 2013 till utgången av 2011. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att svara på dess resolution av den 1 februari 2007⁽¹⁾ genom att omgående lägga fram ett förslag om en gemensam preskriptionstid för gränsöverskridande konflikter som rör personskador och dödsolyckor.

16. Europaparlamentet välkomnar grönboken av den 1 juli 2010 om politiska alternativ för främjande av en europeisk avtalsrätt för konsumenter och företag och stöder kommissionens ambitiösa initiativ till en europeisk avtalsrättsakt som kan tillämpas frivilligt av avtalsparterna(KOM(2010)0348).

17. Europaparlamentet betonar vikten av gränsöverskridande rättsliga prövningar när det gäller att lösa fall av bedrägerier och vilseledande affärsmetoder som har sitt ursprung i en medlemsstat och drabbar enskilda medborgare, icke-statliga organisationer och små och medelstora företag i andra medlemsstater.

18. Europaparlamentet uppmärksammar sin resolution av den 10 mars 2009 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur⁽²⁾ och uppmanar med kraft kommissionen att vidta åtgärder för att förbättra samarbetet mellan medlemsstaternas domstolar för att ta upp bevis och göra rådets förordning (EG) nr 1206/2001 mer effektiv, särskilt genom att se till att domstolar och yrkesutövare i högre grad är medvetna om den och att de främjar en utbredd användning av informationsteknologi och videokonferenser. Parlamentet anser att det bör finnas ett säkert system för att skicka och ta emot e-brev och att dessa frågor bör tas upp inom ramen för den europeiska strategin för e-juridik.

⁽¹⁾ EUT C 250 E, 25.10.2007, s. 99.

⁽²⁾ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 21.

Tisdagen den 23 november 2010

19. Europaparlamentet gläder sig över att ett förslag till förordning om effektivare verkställighet av domstolsavgöranden i EU angående insyn i gäldenärens tillgångar och en liknande förordning om kvarstad på bankmedel omnämns i handlingsplanen. Parlamentet understryker dock den kompletterande karaktären hos de båda förslagen, vilka bör läggas fram så snart som möjligt.
20. Europaparlamentet anser att sådana initiativ blir allt viktigare med tanke på konjunkturedgången.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål arbeta vidare med dessa initiativ och att fokusera på möjligheten att inrätta en självständig europeisk mekanism för insyn i och/eller frysning av tillgångar i gränsöverskridande fall.
22. Europaparlamentet understryker att detta område får betydande finansiella och ryktesmässiga konsekvenser, och uppmuntrar därför till en preventiv användning av alternativa tvistelösningsförfaranden.
23. Europaparlamentet anser att konsolideringen av lagstiftningen, genom de medel som fastställs i detta betänkande, med säkerhet bör leda till en utveckling och förstärkning av de ekonomiska och yrkesmässiga förbindelserna och därmed bidra till arbetet med att skapa en verklig inre marknad.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att EU-lagstiftningen (när det gäller dess förfaranderelaterade aspekter) tillämpas på ett mer enhetligt sätt. Tonvikten bör ligga på de standardiserade regler och administrativa förfaranden som bör tillämpas på de områden där unionen har behörighet, såsom skatter, tullar, handel och konsumentskydd, inom de gränser som fastställs av EU:s fördrag, och syftet bör vara att skapa en välfungerande inre marknad och konkurrensfrihet.
25. Europaparlamentet betonar att Stockholmsprogrammet syftar till att skapa ett europeiskt område med frihet, säkerhet och rättvisa som garanterar medborgarna grundläggande rättigheter, inklusive rätt till fri företagsamhet, för att företagandet inom de olika sektorerna av ekonomin ska kunna utvecklas.
26. Europaparlamentet ger sitt helhjärtade stöd till kommissionens målsättning att anta lagstiftning som medför minskade affärs- och transaktionskostnader, särskilt för små och medelstora företag.
27. Europaparlamentet uppmuntrar gemensamma initiativ från kommissionen och medlemsstaterna som syftar till att stödja små och medelstora företag med gränsöverskridande verksamhet i EU genom att skära ner på byråkratin för att kraftigt minska de administrativa, finansiella och regelmässiga bördorna. Parlamentet välkomnar den kommande översynen av direktivet om sena betalningar.
28. Europaparlamentet understryker att en väl fungerande inre marknad är ett stöd för det europeiska området med frihet, säkerhet och rättvisa och bidrar till att stärka den europeiska sociala marknadsekonomiska modellen. Parlamentet anser även att inrättandet av ett europeiskt område med frihet, säkerhet och rättvisa kommer att stärka den inre marknaden och i synnerhet konsumentskyddet.
29. Europaparlamentet betonar att det i artikel 12 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt – vilken är en allmänt tillämplig bestämmelse – anges att konsumentskyddet ska beaktas när unionens övriga politik och verksamhet utformas och genomförs. Parlamentet betonar vikten av det föreslagna nya direktivet om konsumenters rättigheter samt av den kommande moderniseringen av direktivet om paketresor, direktivet om otillbörliga affärsmetoder och direktivet om vilseledande och jämförande reklam.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med hjälp av lagstiftning och andra åtgärder se till att undanröja alla hinder för e-handelns utveckling, vilka senast angavs i 2010 års digitala agenda. Parlamentet efterlyser en snabb lösning på de gränsöverskridande handelsproblemen i samband med konsumentköp på Internet, särskilt när det gäller betalningar och gränsöverskridande leveranser. Det är viktigt att öka konsumenternas och företagets förtroende för den gränsöverskridande e-handeln, bland annat genom en intensifiering av kampen mot it-brottslighet och förfalskningar. Parlamentet efterlyser en EU-stadga för konsumenters rättigheter på området för Internettjänster och e-handel.

Tisdagen den 23 november 2010

31. Europaparlamentet uppmanar på nytt kommissionen att se till att parlamentet omgående och till fullo informeras om hur Acta-förhandlingarna framskrider, under alla steg i förhandlingarna, i syfte att respektera Lissabonfördragets anda och bokstav, och upprepar sin begäran om ytterligare försäkringar om att Acta-avtalet inte kommer att ändra på EU:s regelverk om efterlevnaden av skyddet för immateriella rättigheter och om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att nära samarbeta med tredjeländer som inte är parter i Acta-förhandlingarna, särskilt tillväxtekonomier.

32. Europaparlamentet uppmärksammar de problem som är förknippade med den rättsliga osäkerheten vid import från och export till länder utanför EU, och frågan om vilken jurisdiktion som är behörig att avgöra en viss tvist. Parlamentet konstaterar att samtidigt som det faktiskt existerar internationella privaträttsliga principer, så föranleder tillämpningen av dessa principer många problem som i första hand drabbar konsumenter och småföretag, vilka ofta inte känner till sina egna rättigheter. Parlamentet understryker dessutom de nya rättsliga utmaningar som följer av globaliseringen och ökningen av antalet transaktioner via Internet. Parlamentet betonar att en samstämd strategi måste antas på internationell nivå för att man ska kunna undvika att konsumenter och småföretag bestraffas för denna situation.

33. Med tanke på bolagsrätten och att den påverkas av internationell privaträtt uppmärksammar Europaparlamentet kommissionen på sina resolutioner av den 10 mars 2009 med rekommendationer till kommissionen om gränsöverskridande förflyttningar av bolagssäten (2008/2196(INI)), av den 4 juli 2006 om den senaste utvecklingen av och framtidsutsikterna för bolagsrätten och av den 25 oktober 2007 om europeiska privata aktiebolag och det fjortonde bolagsrättsdirektivet om flyttning av ett bolags säte samt på EU-domstolens domar i målen Daily Mail and General Trust, Centros, Überseering, Inspire Art, SEVIC Systems och Cartesio.

34. Europaparlamentet noterar domen i målet Cartesio, där det anges att frågan huruvida artikel 49 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämplig på ett bolag som åberopar den grundläggande friheten i denna artikel – i avsaknad av en enhetlig definition i unionslagstiftningen av de bolag som kan omfattas av etableringsrätten i kraft av en enda anknytningsfaktor, som avgör vilken nationell rättsordning som ska tillämpas på ett bolag – utgör en prejudicialfråga som på unionslagstiftningens nuvarande stadium endast kan lösas i tillämplig nationell rätt. Parlamentet noterar vidare att den utveckling av bolagsrätten som förutses i fördraget via lagstiftning och konventioner ännu inte har rört skillnaderna mellan de nationella lagstiftningarna, och nämnda skillnader kvarstår således alltjämt. Detta visar på en lucka i unionslagstiftningen, och parlamentet kräver därför återigen att denna lucka fylls.

35. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att vid Haagkonferensen göra sitt yttersta för att återuppliva projektet för en internationell konvention om domar. Parlamentet anser att kommissionen skulle kunna påbörja detta arbete genom omfattande samråd – som parlamentet ska informeras om och involveras i – om huruvida bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 44/2001 ⁽¹⁾ bör få ömsesidig verkan i syfte att uppmuntra andra länder, särskilt Förenta staterna, att återuppta förhandlingarna. Parlamentet anser vidare att det är för tidigt och oklokt att överväga att ge bestämmelserna i den förordningen ömsesidig verkan innan det står klart att försöken att återuppta förhandlingarna i Haag har misslyckats och innan de samråd och studier som har genomförts visar att ett sådant utspel skulle vara till fördel för personer, företag och yrkesutövare i EU.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionsledamoten med ansvar för rättsliga frågor, frihet och säkerhet att se till att parlamentet i framtiden i ännu högre grad engageras i kommissionens och rådets arbete vid Haagkonferensen genom parlamentets observatör och genom regelbundna redogörelser inför parlamentets behöriga utskott. I detta sammanhang påminns kommissionen om de institutionella åtaganden som kommissionsledamot Franco Frattini gjorde inför parlamentet i september 2006 om att kommissionen skulle samarbeta fullt ut med parlamentet i sitt arbete med Haagkonferensen.

37. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att till fullo åta sig sin roll i Haagkonferensens arbete. Parlamentet uppmanar dessutom med eftertryck kommissionen att vidta åtgärder för att se till att EU ratificerar Haagkonventionen av den 19 oktober 1996 om skydd för barn.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 16.1.2001, s. 1).

Tisdagen den 23 november 2010

38. Europaparlamentet är fast beslutet att inrätta ett interparlamentariskt forum om Haagkonferensens arbete. Parlamentet anser till exempel att Haagkonferensens främjande av partsautonomi i avtalsförhållanden världen över har så allvarliga följder i fråga om kringgående av tvingande rätt att det är berättigat att diskutera och fundera över detta i demokratiska forum världen över.

39. Europaparlamentet noterar att kommissionen har inrättat en arbetsgrupp om skiljedom, och avråder kommissionen från att anta lagstiftningsinitiativ på detta område utan öppna samråd och utan att fullt ut engagera parlamentet. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att säkerställa att en företrädare för det behöriga parlamentsutskottet inbjuds att delta i alla sådana arbetsgrupper och att beakta att parlamentet, utan att detta påverkar kommissionens initiativrätt, bör ha rätt att utse en eller flera företrädare till sådana arbetsgrupper för att se till att dessa verkligen är representativa.

40. Europaparlamentet framhåller behovet av att garantera ömsesidigt erkännande av officiella handlingar från nationella förvaltningar. Parlamentet välkomnar kommissionens ansträngningar för att ge medborgarna möjlighet att utnyttja sin rätt till fri rörlighet och ger sitt fulla stöd till planerna för ömsesidigt erkännande av civilståndshandlingars verkan. Parlamentet efterfrågar ytterligare insatser för att minska hindren för personer som utövar sin rätt till fri rörlighet, särskilt när det gäller tillgången till sociala förmåner som de är berättigade till och deras rätt att rösta i kommunala val.

41. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.
